

MÉHÉSZETI

KÖZLÖNY

Kolozsvár 1917.

Május.

XXXII. évfolyam

5. szám.

Az Erdélyrészi Méhészegyesület, a Tiszántuli Méhészegyesület és az Udvarhelyvármegyei Méhészegyesület hivatalos közlönye.

Felelős szerkesztő: **Gyórfi István.**

Társszerkesztők:

a Tiszántuli egyesület részéről

Takács Gyula egyesületi titkár,

az Udvarhelyvármegyei egyesület részéről

Gál Imre egyesületi titkár.

MEGJELENIK
RENDES VISZON-
YOK KÖZÖTT
HAVONTA.

Az Erdélyrészi Méhészegyesület méhtelege.

ELŐFIZETÉSI ÁR: BELFÖLDRE EGY ÉVRE 4 K. FÉLÉVRE 2 K. KÜLFÖLDRE 5 K. AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYESÜLET TAGJAI A TAGSÁGI DÍJÉRT KAPJÁK. TAGSÁGI DÍJ RENDES TAGOK RÉSZÉRŐL ÉVI 4 K. A LAP SZELLEMI RÉSZÉT ÉRDEKLŐ KÖZLEMÉNYEK A SZERKESZTŐ NEVÉRE: KOLOZSVÁR, PAP-UTCA 6. SZÁM KÜLDENDŐK.

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZEGYESÜLET, A TISZÁNTULI MÉHÉSZEGYESÜLET
ÉS AZ UDVARHELYVÁRMEGYEI MÉHÉSZEGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE

Felelős szerkesztő: Györfi István.

Társ szerkesztők:

a Tiszántúli egyesület részéről
Takács Gyula egyes. titkár,

az Udvarhelyvármegyei egyesület részéről
Gál Imre egyes. titkár.

Az erdélyi méhészet tavaszában.

Gál Imre.

Méhészetünk iránt megnyilvánult eleven érdeklődés és fokozott tevékenység azt sejtetik mindnyájunkkal, hogy valami új élet készülődik. A méhész társadalmi ébredés lüktető ereje jobban ver, mint valaha.

Irodalmi termékei szélesebb ösvényeken mozognak — adventies eszmékkel telítve sejtelmeket ébresztenek — a reform tanok sűrűen és erőteljesen éreztetik, hogy ennek a jobb sorsra érdemes mezőgazdasági ágának viruló tavaszában járunk.

A paloták és kunyhók ablakait egyaránt érintik a hullámgűrűkben szétomló méhészeti eszmék és hitvallások tanai és ezek fogékonyak a tanok iránt. Kiterjedő világ készülődik mindenütt: a méhészet útja szabad az uradalmakban, úgy mint a nép portákon s kis gazdaságokban. A nyitott kapuk, a milliók meleg érdeklődése egyaránt tanubizonyosságai, hogy közel már a magas szárnyalásban röpdöső elmélet s csiga lassúságban cammogó gyakorlat találkozásának, kiegyenlítésének az ideje.

A méhész társadalmi evolúció elementáris erejében s a kialakulás harcának lármájában e két viszonyosság az uralgó, amit a tisztalátás a zavaró hangokból, a tévedések és igazságokból, a sovinizmus és gyarlóságokból kibontani képes. Az évtizedes vitáknak e megtermett két gyöngye adja méhészetünk tavaszának éltető erejét s a jövő varázslatos szépségét — midőn nem álmodozunk többé a méhészet idealizmusáról, nem ábrándozunk esztéti-

kai szépségeiről, hanem újjászületést, új életet várunk a belterjes méhészet gyakorlati megvalósulásában.

Ne csodálkozzatok a zajló harcokon és szenvedélyes vitákon. Megvannak ennek a maguk megbecsülhetetlen értékei. Az elrejtett igazságok kutatásában születnek a tévedések és gyarlóságok — de ezek a botlások nélkülözhetetlen kellékei a kialakulásnak és ép oly becsesek, mint maga az igazság — mit ezeken át érhetünk el. A fejlődés nem lehet mentes a tévedésektől, csak az ember, a teremtés legnagyobb gyarlósága, marad mindig megváltozhatatlan a könnyelmű ítéletekben.

A természeti erők hipotézisekkel vannak átszöve. A méhészet a természeti erők csodálatos fészke — az évezredekben elburkolt világ — a titokzatos műhely, hogyne volna telve a legsajátosabb hipotézisekkel? Mennyi küzdelem s minő veritékes munka adott értéket az eddig lezajlott harcoknak, míg eljöhett a nagy-szerű ébredés, az agrárnemzet szokatlan erős érdeklődése s a kristályosodó méhésztársadalmi élet, mely a régi, tiszta munkások veriték gyöngyeitől kikövezett utakon, tisztább látással haladhat céljai felé.

Célokért küzdünk tovább és célokért munkálkodunk. A célokat az eddigi küzdelmek és munkálatok formálták meg s tarták előnkbe a tömegtermelés lényeges kérdőjelével. Nyomában pedig homloktérbe jutott a kérdés feltétele: a társadalmi szervezettség. Hiába a kaptár minősége, hiába esik minden eszmecsere, ha a gyakorlati méhészkedést meghaladott elméletet apró pénzre nem váltjuk a népies méhészet megteremtése által, mert mit ér nemzet gazdasági szempontból nagy terjedelmű vidékeknek egyetlen kaptároskodó méhészeti bázisa, ha az egész vidék kong az ürességtől és nincs lélek a nép méhészetében.

Cél és követelmény a rendszer felállítása és tanításban úgy, mint a méhészetek létesítésében. A népnek szóló tanítás legyen tiszta és világos. Az elvont kérdések taglalása más mezőkre való. Számptalan elvont fogalmat kapcsolhatunk ki a méhészet elméletéből a gyakorlatiasság terjesztésénél, mely nélkül a méhészet megállhat. A népméhészetet Arany nyelvezetével s Petőfi lángoló lelkesedésével kell tanítanunk. Nem azért vagyunk, hogy folyton magunk megértését követeljük, hanem azért, hogy mi értsük meg a nép gondolatvilágát s értelmi skáláját. Ez adja a tanítás becsét s a tanítási élet bölcsességét, valamint a munka sikerét is. A mé-

hészetek létesítésének kezdsénél a mult lebegjen szemünk előtt. Adjuk vissza a méhészetet az ő hazájának, ahonnan jött: az erdőknek. Megváltozott gazdasági rend, megváltoztatott módozatokat követel. Nem csodálkozom, ha itt-ott pálcát törnek a méhészet létjogosultsága felett s ítéleteket kovácsolnak a falvak és városok méhészetének üresen maradó mézüreiből, hogy a méhészet önálló megélhetést nem biztosít — mondom nem csodálom, ha a méhészet tanyájának továbbra is a falvakat és városok kötömbjeit jelöljük meg.

Állítsuk be a természet háztartásának szintézisét a méhészetre, és ha a méhészet kérdéséről van szó kapcsolódjunk a mezőgazdaságnak ráható tényezőibe, mert a méhészet nem önálló gazdasági ág: ráutalt és kiegészítő szüksége a természet életrendjének és háztartásának, akár csak a gyümölcs termelés, vagy bármely állattenyésztés. A méhészetet sem tanítani, sem gyakorolni, sem terjeszteni nem lehet, de nem is szabad a gazdasági takarmány, gyógynövény, gyümölcs termelés stb. tanái, mint a tömeg termelésre ható erők nélkül.

A gyakorlati kérdések problémája, mit a való élet szintája szokott felmutatni, sűrű egymásutánban jelentkeznek és követelményeket támasztanak. Minden gazdasági ágnak meg van a maga cirkulus viciózusa, csak éppen a méhészetből hiányzik az élet ütőere. Hol van a méz és viasz ipar, milyen utakon jár a méz kereskedelem? Hát micsoda félszogsége ez méhésztársadalmi életünknek, mikor a mézkereskedelemmel éppen a termelő méhésztörődik a legkevésbé? A gazdasági élet szívét az értékek forgalma képezi. A társadalmi szervezetek számlájára írja ezt a gazdasági rend s nem lesz messze az idő, mikor a méhészet szive méhésztünk fénykorában: a megszületett ipar és kereskedelemben megdobb.

Módokat kell keresnünk a méhészeti gazdaság körülbasztázására — hogy a veszedelmek, pusztulások idején ne legyünk a sovány irgalmasságra s minduntalan az állam támogatására szorulva. Az elemek pusztítása, a betegség csak úgy irtja a méheket az emberrel együtt, mint más állatokat. Mit szólnak olvasóim ahhoz, ha lett volna egy biztosítási szervezetünk, vajjon most aggódnánk itt a székely földön és segítségért kiáltanánk? Mint a Phönix kell, hogy felkeljen méhésztünk — és sajnos a legtöbb károsultnak nincs módjában önmaga erejéből talpraállania. A pusztulás utálatossága a jövő feladatát e kérdésre, de az ember meg-

rendszabályozására is irányította. Az erdélyi méhészet tavaszában úgy érzem e szociális feladatok illatát, mint a most sarjado fű és felhasított szántóföld kellemesen ható párázatát. Új, valami megelégedettebb berendezésű életet ígér a méhészet tavaszodása.

Új mezőkön járunk, várjuk az új életet. És honnan jöhet s honnan várhatjuk ezt, hacsak nem önmagunktól! Ha a méhészet ébredő tavaszában mindannyian az egészséges életrend, munkás társadalmi szervezetek hamisítatlan céljaiért önzetlenül nyújtjuk ki karjainkat, akkor eljön a nyár s a megértés napja sőt le reánk s Erdély milliókat érő méhészete hamarabb megérkezik, mint ezt vélnök.

A kigazda és a méhészet.

Írta: Berde Ferenc.

Jelige: „Tanulj a méhtől“

(2-ik díjjal jutalmazott pályamű.)

Cikksorozatom tulajdonképeni céljához érkeztem, midőn a gazdasági ismétlő iskolák fontosságáról szólok. Ennek az intézménynek létesítése korszakalkotó és betetőzi mindazokat a rendeleteket, melyek felsőbb hatóságunk által azelőtt kisebb-nagyobb eredménnyel foganatosítottak. Miután a felnöttek csökönységét megtörni egy ember élet kell, hát most a fiatal nemzedékhez fordulunk s az ismétlő iskola útján, az ugynevezett szaktanító által, reméljük megnyerni a csatát. És bizonyosan meg is nyerjük azt, ha az a tanító nemcsak a tanterem négy fala között tanító, hanem vezető lesz az ő népe között a kívülvilágban is, minden irányban, ahol szükségesnek látszik.

Ismeretes dolog, hogy az ismétlő iskolák vezetésével megbízott szaktanítónak gazdasági póttanfolyamot kell hallgatnia, hol megszerzi, vagy legalább meg kellene szereznie azokat az ismereteket, melyek egy kis gazdaság okszerű berendezéséhez és vezetéséhez feltétlenül szükségesek. Tanítják ott valószínűleg a méhészetet is, de nehogy úgy járjon, mint a képzőbeli tudományával s megijedjen egy méhcsipéstől, hát egy nyári szünet alatt elmegy a méhészeti póttanfolyamra is. Különben még annak is hasznos ez, a ki méhészkedik, mert ott sokat tanul, hiszen a jó pap is holtig tanul.

A gazdasági ismétlő iskola tanulói három évig kötelesek hetenként két délutánt járni az iskolába. Ez idő leforgása alatt olyan

munkát végezhet a szaktanító, mely nemcsak a földmívelés, növénytermelés, állattenyésztés körül idéz elő nagy változást, hanem a mellékágazatokban s köztük a méhészet ügyében is nagy lendületet fog előidézni. Ha a szakismeret mellett meg van a becsületes akarat a néptanító lelkében — ami felől kétségünk sem lehet — úgy biztos a reményünk, hogy az ismétlőiskola révén a kisebb gazdaosztály is részese leend ama tekintélyes jövedelem forrásnak, mely eddig évenként veszendőbe ment.

A méhtenyésztés nagyobb elterjedésének oka részben a félelem is; talán sokkal több lenne a méhész ma, ha a méh csipni nem tudna, de hiszen minden állatnak adott a természet fegyvert, mellyel védekeznek, ha ellenséggel találkozik, így adott a méhecskéknek is fullánkot s abban mérget, melyet ő is csak ellenségeivel szemben szokott használni. Aki neki nem barátja, az ellensége és mivel ő nem megyen be az iskolaterembe, hát aki barátkozni akar vele, az menjen hozzá a méhesbe. Eszerint tehát az ismétlőiskola mellé okvetlen szükséges egy kisebb rendű méhes beállítása, még pedig ha a faiskola vagy gyakorlótér közel van oda, távolabb építeni azért nem volna helyes, mert a felügyelete nehézséggel járna.

Egy ilyen kis méhesnek a berendezése hogy és miképpen történjék, arra nézve az iskola gondnokság talál módot, hiszen kezdetben nem is lesz szükség a teljes létszámot (6—8) beszerezni, elegendő 3—4 család, aztán felszaporodik az egy év alatt. Az első évben ha rendes méhszín építésére nem telik, még az sem nagy baj, lesz jövedőbe; a méhészeti eszközök is nélkülözhetők nagyobb-részt. A szaktanító a gondnoksággal egyetértve könnyűszerrel összehoz 40—50 koronát, ennyi kezdetben elég. Példánakokáért rendez az ifjuság közreműködésével egy estélyt szindarabbal vagy a dalkörrel, faluhelyen az ilyeneket szeretik, hiszen ők híjával vannak az efféle élvezeteknek. De vannak jóakaratu régi méhészek, kik egy-két méhcsaládot szívesen adnak ajándékba. Utolsó esetben egy ilyen kis méhesre szükséges összeg valószínűleg az évi költségvetés keretében sem kifogásoltatnék a taneszközök rovatában. Akármí módon be kell a méhest állítani, mert anélkül a tanítástól eredményt nem várhatunk, okúlhattunk az eddigi meddő állapotból, hiszen szárazon senki sem tanul meg úszni.

(Folytatjuk.)

A Tiszántúli Méhészegylet hivatalos szaklapja.

A háború okozta nagy általános drágaság és az előállítás nehézségei miatt, valamint azért, hogy ne váljék szükségessé emiatt tagjainak nagyobb tagsági díjjal való megterhelése, — egyesületünk elhatározta, hogy, legalább is egyelőre, külön szaklapot nem indít, hanem a már meglevő értékesebb szaklapok valamelyikét választja hivatalos közlönyéül. Az 1917. évi február hó 23-ikán tartott választmányi ülés a beérkezett ajánlatok alapos mérlegelése után, az Erdélyrészi Méhész-Egyesület szaklapját, a Méhészeti Közlönyt, választotta ki e célra. A harminchét éves szép és eredményes munkálkodásra tekintő Erdélyrészi Méhész-Egyesület széles látókörű, ügybuzgó, egyedül a méhészet érdekeit istápoló vezetősége az igazságos Mátyás városából örömmel, szíves készséggel nyújtotta a Királyhágón túl önálló egyesületbe tömörülő méhészeknek testvéri jobbát. Mi, Szent László városában, hasonló örömmel, megértéssel fogadtuk azt.

A szaklap irányára, színvonalára kellő befolyást biztosítandó, egyesületünk társ-szerkesztőt küldött ki, amely tisztségre csekélységet választotta meg. Amidőn e megtisztelő bizalmat ezuton is megköszönöm, ennek kapcsán kérelemmel fordulok összes tagtársaimhoz.

Az egyesületi lap színvonala az egyesület életrevalóságának, munkássága értékének hőmérője. Kell tehát, hogy az összeséget, az összesség munkájának eredményeit képviselje.

A vezetőség figyelemmel fogja kísérni a szakirodalom és a gyakorlati méhészkedés fejlődését és erről értesíti tagjainkat. Én magam legjobb tudásomat és igyekezetemet munkába állítom lapunk érdekében. Feladatának a lap azonban csak úgy felelhet meg, ha tagjaink tapasztalataikat, észleleteiket, kísérleteik, megfigyeléseik eredményeit egy-egy cikkecske keretében lapunk rendelkezésére bocsájtják, hogy így azok a köz tulajdonává válván, a méhészet haladását segítsék elő. A toll forgatásában kevésbé jártas, vagy erre kellő idővel nem rendelkező tagtársaink is közöljék vélem levél alakjában a fentieket. A köz javára való, megfelelő értékesítéséről majd gondoskodom. A lapnak szánt szellemi közleményeket és cikkeket kérem címemre (Takács Gyula okl. gépészmérnök, Nagyvárad, Máv. Fütöház) küldeni. A beérkezés sorrendjében való közléséről gondoskodom.

Az egyesület lapjának egyik főcélja az is lévén, hogy állandó összekötő kapcsolatot képezzen a vezetőség és az egyesület tagjai között, határozott kívánságunk és törekvésünk, hogy havonta, minden hó elején rendszeresen és a háborús állapot tekintetbe vételével, kellő terjedelemben jelenjék meg.

A lap szétküldése Kolozsvárról történik. A lakásváltozás bejelentését Györfi István theolog. tanár címére (Kolozsvár, Pap-utca 6.) idejében kérjük. A hibás továbbításra vonatkozó megkereséseket szíveskedjenek tagtársaink egyesületünk ügyvezető elnökéhez (Niedermann Antal postatanácsos, Nagyvárad, Gerliczy-utca 3.) intézni, hogy a lap rendszeres továbbításában társegyesületünknek segítségére lehessünk.

Szívből üdvözölve a Tiszántúli Méhészegylet és az Erdélyrészi Méhész-Egyesület minden egyes tagját, közös munkánkra a jó Isten áldását kérem.

Nagyvárad, 1917 március vége.

Takács Gyula,

okl. gépészmérnök, a Tiszántúli Méhészegylet titkára,
a Méhészeti Közlönynek, a Tiszántúli Méhészegylet
részéről társ-szerkesztője.

A Tiszántúli Méhészegylet zászlóbontása.

Takács Gyula, okl. gépészmérnök, a Tiszántúli Méhészegylet titkára.

Az ügyszeretet, a lelkesedés, a tetterre kész elhatározás, édes magyar hazánk anyagi jólétét a méhészet terén való többtermeléssel is hathatósan emelni, egy új egyesület megalakulásának vetette meg az alapját. A gazdasági berendezkedés gyökeres megváltoztatásának szükségét átérző, a termelés fokozását legfőbb céljukul maguk elé tűző tiszántúli méhészek tömörülni, szervezkedni vágytak.

E vágyaik tetté váltak akkor, amikor vezetőjük, az eszme lelkes istápolója, *Ipolyi-Keller Gyula*, a földművelésügyi minisztérium egyik osztályának és nagyváradai kirendeltségének vezetője, minden nemzetünk jólétének emelésére irányuló törekvéseknek buzgó harcosa, testestől-lelkestől kiváló gyakorlati nemzetgazdász, a kellő előkészület után elérkezettnek látta az időt, hogy ez a vágy hathatós kifejezésre jusson. 1916 évi december 28-ikán alakuló gyűlést

hívott egybe. E gyűlésen 1 alapító (Postaigazgatóság III. ügyosztálya Nagyvárad) és 244 rendes, összesen 245 taggal a Tiszántúli Méhészegylet megalakult.

Az egybegyűltek a tömörülés felett való örömüknek lelkes kifejezést adva, hálás szavakkal köszönték meg Ipolyi-Keller Gyulának az egyesület létrehozására irányuló kezdeményezését, a megalakulásban való eredménydús segítségét és fáradozását. Köszönetet mondtak a megalakulásban segítségére volt vezető méhészeinknek, legelsőként ezek között *Niedermann Antal* postatanácsosnak, mint aki a szervezésben különösen erős gyakorlati érzéknek és fáradhatatlan munkásságnak adta tanujelét.

Az alakuló gyűlés összeállította az egyesület alapszabálytervezetét, megválasztotta tisztikarát és választmányát. Bizottságokat küldött ki, hogy védnökül gróf *Széchenyi Miklós* v. b. t. t., váradi megyés püspököt, elnökül *Cziffra Kálmán* dr. Nagyvárad város főispánját kérjék fel.

A tisztikar tagjai lettek:

Ügyvezető elnök: *Niedermann Antal* postatanácsos. Alelnökök: *Gresinck Antal* kanonok, *Ipolyi-Keller Gyula* min. kirendeltség vezetője. Főtítká: *Vajnovszky Vince* törvényszéki bíró. Títká: *Takács Gyula* államvasúti mérnök. Jegyző: *Nemes Andor*. Könyvtárnok: *Bertram Brunó* főgimnáziumi tanár. Ellenőr: *Papp Imre* gazdasági egyleti titká. Pénztárnok: *Szilágyi Béla* postatávirda- s. ellenőr. Gondnok: *Nemes Győző* méhészeti szaktanító.

Választmányi tagok helyben: *András István* postafőtiszt, *Balogh István* kir. ítélőtáblai főtiszt, *Davida Lajos* dr. miniszteri titká, *Hegedüs Erzsike* állami keltetőtelep-vezető, *Hegedüs Károly* dr. államvasúti s. titká, *Mártonffy Zoltán* igazgató-tanító, *Szeőke Lajos* törvényszéki bíró, *Trusza Lajos* nyug. esperes-plébános, *Varga Dezső* tanítónőképző-intézeti tanár, *Vucskits Ottó* honvéd-százados, *Zöldi Bertalan* tanító, *Zsuhva József* nyug. fűtőházvezető.

Választmányi tagok vidéken: *Berky János* posta s. ellenőr Debrecen, *Dósa István* posta s. tiszt Gyula, *Dömök Béla* máv. hivatalnok Debrecen, *Forgách Lajos* méhészeti szaktanító Békés, *Forrás József* nyug. tanító Körösnagyharsány, *Gerőcz István* postellenőr Makó, *Kardos D. Péter* postamester Pocsaj, *Körner József* postamester Vaskoh, *Mészáros József* kántortanító Bélfenyér, *Petráskó Sándor* tanító Porcsalma, *Szolomájer József* tanító Mezőfény, *Tatay Ambrus* tanító Mezőbaj.

A kiküldött bizottság is hamarosan megfelelt feladatának. Tiszteltgett dr. Cziffra Kálmán, Nagyvárad város főispánjánál, aki látható kedvvel és jóakarattal állott az egyesület élére. Hathatós támogatásának kilátásba helyezése, alapos gazdasági érzékéről tanuskodó értékes gyakorlati tervei bizonyítékai annak, hogy egyesületünknek lelkes vezért, értékes irányítót, oszlopos támogatót sikerült céljainak megnyerni. Áldásos tevékenységének eredményei már is több irányban érezhetők.

Gróf Széchenyi Miklós v. b. t. t., megyés püspök, a legnagyobb készséggel, látható meghatottsággal fogadta a küldöttség tisztelgését és kérését. Halhatatlan Széchenyi Istvánunk unokája, az érdemdus főpap, minden nemes cselekedetnek, minden nemzetének boldogulására irányuló törekvéseknek lelkes pártfogója, legmesszebbmenő támogatásának kilátásba helyezésével, szíves készséggel vállalta el az egyesület védnökségét. Hathatós támogatása gyümölcsének záloga érdeklődése, kiváló személye és közismert, nagy jelentőségű, közéleti tevékenysége.

Az egyesület választmánya 1917. évi február 23-ikán tartotta dr. Cziffra Kálmán, Nagyvárad város főispánjának elnöklésével első ülését. Örömmel vette tudomásul az elnök és a védnök felkérésére kiküldött bizottságok jelentését, valamint az egyesületbe belépni szándékozók nagyobb számban való jelentkezését. A jelentkezőket az egyesület tagjai közé felvette. Velük az alapító tagok száma 4-re, a rendes tagoké 299-re nőtt.

Ujjonnan beléptek alapító tagokul: Cziffra Kálmán dr. főispán Nagyvárad, Gresincky Antal kanonok Nagyvárad, Ipolyi-Keller Gyula min. kirendeltség vezetője Nagyvárad.

Ujjonnan beléptek rendes tagokul: Badár Gábor Gádoros, Bajor Antal Orosháza, Balog Gergely Berekböszörmény, Baráth János Gyula, Bende Gábor Nagyvárad, Bilínski Soterné Nagyvárad, Blóz Géza Nagyvárad, Csathó Jenő Nagyvárad, Csíby Péter Körösszakál, Dallos Sándor Nagyvárad, Deczki Sándor Pocsaj, Fáskerty István Öszípuszta, Fedorocskó Gyula Nagyléta, Fellner Aurél Feketebátor puszta, Fintha Lajosné Nagyléta, Fülöp József Nagyvárad, Gazda Sándor dr. Szilágycseh, Geher Lambert dr. Nagyvárad, Geher Pál Nagyvárad, Gremsperger István Nagyvárad, Gruben Vince Nagyvárad, Hajdu Gyula Pocsaj, Hartl Mátyás Cséffa puszta, Haverlánd Albert Mezötelegd puszta, Hegedüs Gyula Nagyvárad, Hitter Zoltán Körösszakál, Horváth

Sándor Nagyléta, Kíndle József Körösszakál, Kiss Sándor Váradles puszta, Kolb Rezső Körösszakál, Komendát Sándor Váradles, Koroj Sándor Vaskoh, Kozma János Nagyléta, Lesskó József Érmihályfalva puszta, Mandel Viktor dr. Vaskoh, Marozsán János ifj. Nagyléta, Mártonffy Stefánia Körösszakál, Merza Jenő Nagyvárad, Mihalik János Gyula, Mosolygó Dezső Nagyléta, Németh Antal Nagyvárad, özv. Óváry Sándorné Váradszöllös, Pálffy Béla Váradszöllös, Pécsi Győző Pocsaj, Perei Imréné Nagyléta, Sal József Gyula, Siebert Emil Nagyvárad, Simonyi János erdővéd Körösszaldobágy Venter, Sujánszky Zsigmond Nagy-Vértes puszta, Tóth József Szalárd, Török Károly Nagyvárad, Wallner Gyula Nagyléta, Weith Antal Érmihályfalva, Zsadánszky László Nagyvárad, Zsigmondovics Géza Nagyvárad.

Egy korábban jelentkezett tag belépését törölte.

(Folytatjuk.)

A baltacím.

Vajnovszky Vincze a tiszántúli méhészegylet főtitkara,

O. M. M. E. igazgató választmányi tagja.

Takarmány növények termesztésére minden gazdának át kell térni, aki állattenyésztéssel vagy jöszág tartással foglalkozik és aki földjét jó erőben akarja tartani.

És olyan nagy jöszágállomány eltartására, mint a milyen a háború előtt volt, nem elég a réti széna; szükséges mind nagyobb és nagyobb területeket a szántóföldekből is elfoglalni takarmány termesztés céljaira.

Meg is tették ezt gazdáink és meg is teszik ma is, nemcsak a takarmány kedvéért, hanem azért is, hogy a szántóföld termőerejét fokozzák, miután földjeiket elegendő trágyával ellátni nem bírják s ugarnak sem hagyhatják a mai termelési verseny viszonyok közt, amikor igyekeznek mindenki a földet minél többször és minél jobban kizsarolni.

A föld termőerejének visszaállítására legalkalmasabbak a pillangós virágú növények.

Ha a gazda pillangós virágú takarmány növényeket termel, földje jóformán pihen éppen úgy, mint az ugarnál.

A pillangós virágú növények gyökerei ugyanis mélyen behatolnak a földbe s a gyökerek lent is meglazítják a talajt; táplálékukat mélyről szedik, ahova más gazdasági növényeink gyökerei nem igen hatolnak; azoktól tehát nem szedik el a táplálékot; ezenkívül a pillangós virágú növények a levegőből nitrogént vesznek fel, ami a trágyának a legértékesebb alkateleme s ezeket a hajsza! gyökereken látható apró dudorocskákban, gumócskákban raktározzák fel, amelyek a talajt igen feljavítják; szántás alkalmával ezek felforgatódnak s a szántott földdel összevegyülnek.

Pillangós virágú növények után mindig bujább a vetés.

Nem lesz nehéz a gazdákat a fentiek megmagyarázása után a pillangós növények termelésére rábírní s lassanként minél többeket rászoktatni; kitünő és sok takarmányhoz jutnak általuk és földjeik termőerejét jelentékenyen fokozzák.

Amely méhésznek nincs jó méhlegelője, önönmagának tesz első sorban igen nagy hasznot, főként, ha állandó szerencsével akarja üzni évről évre a méhészetet és azt biztosabb alapokra akarja fektetni, ha saját földjét pillangós virágú takarmány növényekkel beveti, ha nincs földje, ezen célból bérel, és ezenkívül földdel bíró gazdatársait is falujában ilyenek termelésére rábírija.

A gazdasági mézelo takarmány növények hivatottak a mézelo fák és bokrokon kívül, első sorban a méhlegelőt állandó jellegvé tenni s azt a bizonytalanságból kiemelni.

Ez a cél igen gyorsan megvalósítható, s a körütekintő ügyes méhész már az első években ügyességének és fáradságának, ha a méhlegelő feljavításának e módjára ráveti magát, hamarosan hasznát látja.

Figyelme első sorban a mézelo takarmány növények királyára, a baltacímra irányuljon, ha gyenge vagy közepes akác legelője van.

Nincs egyetlen egy sem a gazdasági takarmány növények között, mely mézelésre ezzel kiállaná a versenyt, vagy ezzel egy sorba volna állítható.

Nincs remekebb látvány, mint május hóban egy nagy virágzó baltacím táblát megtekinteni.

A rózsa színű, sötét eres virágfürtök miriádjain, millió számra zsong a méh; az egész környék összes méhe ide gyűl, sürgés forgás, kórusba összefolyó, meglegedett, harsogó erős zümmögés ejti csodálatba a szemlélőt.

Aki csak egyszer volt ilyen látványnak tanuja, az rögtön tisztában van e növény rendkívüli mézelo képességével.

Különösen, ha harmatos reggelen, szép csendes, meleg verőfényes napon figyelí meg a hordást.

Ehhez fogható látványt csak az akác sorok temérdek, illat terhes virág fürtjein észlelhetünk bő mézélések alkalmával.

Mézelésre a baltacím vetekszik az akácvirággal, sőt ennél kedvesebb a méheknek. Számtalanszor tapasztalták, hogy az akác virágot a baltacím kedvéért elhanyagolják a méhek.

Örök kár, hogy e két növény körülből egy időben virágozik.

E fontos takarmány növény sikeres természetese céljából, az ezzel kísérletező méhész röviden jegyezze meg a gazdasági szakíróktól vett következő útmutatásokat:

Igen meszes talajon, ha kevés is az eső, a legjobban beválik a baltacím és 5—6 évig is kitart.

Homokos talajon is figyelmet érdemel.

Kár volna minden áron olyan gyengébb talajokon a lucerna vagy a vörös here természetesét erőltetni, ahol egyéb takarmány félékre például baltacímra vannak meg a termesztési feltételek.

A baltacím mag hüvelyesen és hüvelyéből kifejtve kapható.

A hüvelyesen elvetett magnak kikélese egyenetlenebb, mert a hüvelyek nehezen és nem egyenletesen érnek meg; a hüvellyel elvetett magvak nehezen áznak át s így a mag lassan csirázik: a hámozott magnak gyorsabb és biztosabb a kelése, de jóval drágább is.

Vetése jól elkészített, mélyen megmunkált talajt kíván; védő növényvel vetendő; legjobb védő növény az árpa; vetése tavasszal ajánlatos.

A vetőmaggal nem kell takarékoskodni, mert nem minden szem mag csiraképes és arra kell törekedni, hogy sűrű legyen a vetés, mert így finomabb szénát kapunk.

Egy holdra hámozatlan magból 60 kgr., a hámozottból 30 kgr. kell.

Az árpa mag után vetjük el, azzal keresztbe.

Ha e földet lehengerezzük kikelését siettetjük.

A vetést a következő évben boronával jól megfogasztatjuk.

Kaszálni akkor kell, mikor teljes virágzásban van.

Minden állat szereti; a lónak legkitünőbb takarmány. Zölden etetve a jószág nem puffad fel tőle. A fejős tehén igen jól tejel utána.

Szénának úgy értékes, ha a levelei is megmaradnak; vigyázni kell tehát, hogy azok ne peregienek le róla, ezért a kora reggeli

harmatos órákban kell gyűjteni és csak kisebb csomókba, villa-hegyekbe kell összerakni; pár nap múlva ugyancsak kora reggel kell kocsira rakni és haza hordani.

Mag gyűjtésnél vigyázni kell, hogy a szél az érett magvakat ki ne rázza; tehát ha a szár alsó részén levő magvak barnulni kezdenek, le kell aratni s a kéréket keresztbe rakni.

A lóval kinyomtatott magvat megrostálva szellős padlásra, vékony rétegben kell elteríteni.

Aki gazdatársait a növény termelésére rá bírja venni s e növénynek a környéken nagy elterjedést tud biztosítani, az a méhészt rövid idő alatt május hóra mesés mézelő vidéket teremthet magának.

Túl a Dunán ilyen vidékeken tapasztaljuk, hogy a baltacím virágzásakor a Boczonádi kaptár is kicsíneket bizonyul.

Titkári jelentés az Udvarhelyvármegyei Méhészegyesület 1916 évi beszámoló közgyűléséről.

Gál Imre egyes. titkár.

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Lelkében néma borulattal áll meg a gazda szádba szökkenő vetése mellett, ha a nyár verőfényes sugarai nyomán hirtelen előretörő, komorfelhők jégáradata alázuhan.

Kínos érzelmek viharai mardossák a munkás kebelét és tépelődik a sorson . . .

Elrohant felettünk az 1916-ik év, munkás egyesületünknek 7-ik szomorú esztendeje, mikor mi is hasonlóan a jégverte gazdához, megállunk feldúlt méheseink előtt. Összetört roncsok, a kihalt élet siri, mély csendje, a pusztulás utálatossága sok fájdalmas emléket ver fel a reményteljes kebelből és csüggedés szállja meg a méhészt, mikor az egész élet szorgalmának megsemmisülését látja maga előtt . . .

Az elemek harcaitól sujtott gazda újra meg újra földnek akasztja vasát, untalanul szórja az élet éltető magvát s tovább remél. Felzöldel ismét a vetés, felhangzik felette újra az égi madár biztató éneke. A nagy természet romboló uralma után, béke leng

szét az anyaföld felett. Itt az élet és a méla borulatnak eloszlottak foszlányai.

Igy vagyunk minden egyébbel. A természet örök törvényei diktálnak az emberi kebel tomboló érzelmeinek, úgy, mint a föld párazatának. Rombolás és építés, halál és feltámadás viszonzosságai töltik be életünk minden óráját s ha most székelyföldi méhészetünk termelésén és a dicsőséges mult emlékein hullatunk hazafias könyveket, eljön az idő, hogy annak a megsíratott gazdasági ágnek feltámadási énekét zenghetjük el, mert elszáll a csüggedés, eliramlik a méla borulat és munka után nyújtjuk ki ahhoz szokott karjainkat s az erős akarat új világot teremt a régi romjain.

Mínél nagyobb a csapás, annál erősebb a cselekvési akarat. Soha nem láttam a csüggedésben a székely embert elmerülni. Történelmi multja a küzdelmek, a fajfentartás erős sovínisztikájának hosszú láncolata. Midőn halálát gondolták ő élt, midőn leggyöngébbnek vélték, akkor volt a legerősebb. Egy hatalmas lelki rugó: az isteni segítségben való bizalom tartotta meg faját, földjét. Ez vezette és éltette őt, ez az indító erők nekünk is, kik az emberekől kitért állati orgiák mellől új életre indulunk mezőgazdaságunk elpusztult, méhészeti ágának talpraállításában.

Amíg azonban az új életet irányító elvnek taglalásába kezdenék, végig lapozom egyesületünk 1916. évi munkanaplóját, illetve történetét. Feltárom az egyesület lapjai és a méhészeti eszmék iránt érdeklődők előtt mindazon tevékenységet, melyet vármegyénk méhészete érdekében az elnökség és a választmány kifejtett.

Az 1916. év, mint méhészeti év egyike volt a leggazdagabb méhészeti éveinknek. Március hónap első napjaiban vármegyészerte megtörtént az általános tisztuló kirepülés s az idő állandó kedvező járása, a korán, tavasz előben megjelent tavaszi virágok hozama a méhcsaládok fejlődésére igen jótékonyan hatott. Április II.-ik és május I. felében virágba borult gyümölcsfák a családok rajzasi hajlamát fokozták s már — ami nálunk ritkaság számba ment — május II.-ik felében a családok megoszlása bekövetkezett. A rajzas május II.-ik felében és június első napjaiban gazdag eredménnyel lejárt s az azután uralgó, egyenletes csapadékkal bővelkedő kellemes idő járás az anyák termékenyülését s a rajok fejlődését biztosította, a mézhozam mennyiséget növelte, úgy hogy az állandó lassu, de biztos hordási viszonyok következtében a mézhozam átlaga a családok számához viszonyítva, családonként 16 kgrm. mézre emelkedett

aug. hó közepéig. A hordás ezután sem szünetelt. S ezt az örvendetes helyzetet méhészeink igyekeztek is kihasználni — a pörgető tehát aug. hóban minden felé zakatolt. Sajnos, hogy a méz értékesítését az aug. hó 28-án megtörtént oláh betörés megakadályozta s így a tömérdek mennyiségű méz (cirka 1000 mm.) az oláh hadsereg kezeibe került, kik nemcsak a mézet használták fel, hanem az élő méhcsaládokat is leöldösték s az ezekből összegyűlt mézet a hadsereg rendszeres ételmezésére fordították. Az itt-ott szorváványosan megmaradt méhcsaládok beteleléséről senki sem gondoskodott s így azok rendezés nélkül mentek telelőbe. Természetes, hogy a lakosság a visszatelepülés után, az életben maradt családokat gondozás alá vette s a legszükségesebb élelemmel ellátta. Sajnálatos, hogy az oláh hadsereg többnyire a leggyöngébb családokat hagyta meg, melyeknek kiteleléséhez kevés remény van, mivel a felsegítésre szükséges nagymennyiségű méz nem állott a tulajdonosok rendelkezésére. A méz elrablásával megsemmisítették a lépkészleteket is, ugyanannyira, hogy e vármegye területén alig található 2 q. viasz, azt is világító anyag hiánya folytán gergyákba öntve, a téli évadban felhasználták méhészgazdáink, mínek folytán egyesületünknek ama törekvése, hogy a feldúlt méhesek roncsolt lépeit müléppé való feldolgozásra összegyűjtse, nem járt kielégítő sikerrel.

Egyesületünk működésének sulypontja az elmúlt év folyamán a Székelyudvarhelyt állomásozó 82. cs. és kir. gyalogezred rokkantá vált katonáinak méhészeti szakoktatására irányult. A nagyméltóságú földmivelésügyi m. kir. Miniszter úr anyagi és erkölcsi támogatása tette lehetővé, hogy a méhészeti szaktanfolyamokat szervezhessük. E célból egyesületünknek adományozta a XIII. méhészeti kerület részére beállított 12 drb. gyalupadot az összes asztalos felszereléssel s azt Székelyudvarhelyre szállíttatta, a tanfolyamok költségeinek fedezetére pedig egyenkint 420 K-t utalványozott.

A tanfolyam helyiségét a lábbadozó osztag parancsnoksága biztosítván, az első ilyen tanfolyam ápr. hó 29-én 32 hallgatóval megnyílt s ettől az időponttól aug. hó 28-ig a menekülés órájáig 2—2 napi megszakítással rendszeren folyt. Ezen idő alatt 5 tanfolyam keretében 158 rokkant katona részesült oktatásban és sajátította el a kaptárkészítést. A tanfolyamok alatt 42 egyes és 5 hármas orsz. méretű 4 keret soros kaptár, 4 átmeneti láda, 4 keretbak, 15 mülépberagasztó deszka, 35 itatóvályu, 3 napviaszolvasztó,

2 rajsöprögarat, 27 keretszegelő ráma és 7. iskolaméhes készült. A tanfolyamok záróvizsgával végződtek s azon az egyesület részéről szeretett elnökünk, a minisztérium képviselőjében Majthényi Miklós, a katonai parancsnokság részéről a lábbadozó osztag parancsnoka vett részt. A vizsgák alkalmával a készült tárgyak kiváltak állítva s minden egyes katonához az előadott ismeretekből kérdés intéztetett. A méhészeti oktatást már a második, május hó 18-án megnyílt tanfolyamra a kertészi és gyümölcstermelési szakoktatással egészítettük ki s ezen fáradozásainkban lelkes támogatónk és kisegítőnk volt Györffy Géza önk. tizedes, a kabai áll. gazd. népiskola igazgatója, míg a III-ik tanfolyamon már a közismereti előadásokat is bekapcsoltuk s ennek ellátására Paál Sándor áll. tanító urat kértük fel. Az így beállított szakelőadásokkal a tanfolyamok iskolai jelleget vettek fel, minek folytán a gyakorlati, illetve szemléleti oktatás kivételére gondoskodnunk kellett alkalmas területről, hol a földmiv. Minister Úr Önegyméltósága intenciója szerint, a paraszt kertészetet beállíthassuk.

Egyesületünk nem lévén abban az anyagi helyzetben, hogy örök tulajdonjoggal vásárolt telken állíthatta volna be a gyakorlati oktatáshoz szükséges telepet — özv. Orbán Gergelyné székelyudvarhelyi lakóstól a Rózsa-utcában, alkalmas fekvésben lévő birtokára nézve 100 éves bérletet kötöttünk s a bérletet évi 200 K. bérleti összeggel az egylet javára bekebeleztettük. Az ekkép biztosított területen a rokkant katonák közreműködésével a kertészetet berendeztük — egyben a nagyméltóságú földművelésügyi Minster Úr által egyesületünknek adományozott iskolaméhészetet is felállítottuk. Ehhez járult később Önegyméltósága adományából egy második méhes felállítása ducok létesítése és 20 méhcsalád beszerzése, melyekkel együletünk mintaméhes telepének alapjait leraktuk.

Itt említem meg hogy Karácsony Ödön bardóczi áll. isk. tanító ur apostolkodása révén mintegy 12—14 rajt adományoztak erdővidéki méhészgazdáink — azzal a a céllal, hogy ezek rajai a rokkant katonák között szétosztassanak. Sajnos, hogy az oláh betörés folytán ugy a vásárolt, mint az adományozott méhcsaládok legnagyobb része megsemmisült. A telepen felállított méhesek és méhészeti eszközök megrongáltattak. Ezek kijavitása és pótlása azonban már megtörtént. A méhcsaládok rendbehozása a jobb idők beálltával lesz eszközölhető. Sajnálattal kell bejelentenem,

hogy a Minister Úr által adományozott gyalupadok és eszközök a betörés alatt elraboltattak, ami által egyletünk érzékeny és pótolhatatlan kárt szenvedett.

A rokkantak rendszeres kiképzésének elősegítése érdekében felhívással fordultunk vármegyénk áldozatkész közönségéhez, kérve hogy az egyleti telep és székház építése költségeinek előteremtésében adományaival támogasson. Felhívásunk szép eredménnyel járt, mennyiben a jelzett célra közgyűlésünk napjáiig 8923 kor. 82. fill. gyűlt be, mely összeget takarékpénztárba helyezve öríz egyletünk. A gyűjtőivek és pénztári napló mindenki részére nyitva áll, felülvizsgálata a számvizsgáló bizottság által megtörtént.

A rokkant katonák méhészeti és kertészeti szakoktatásának állandósítása s az egyleti telep berendezése költségeinek fedezetére segélyért fordultunk az orsz. Rokkantügyi hivatalhoz s támogatást kértünk Székelyudvarhely r. t. város tanácsától is. Magyar orsz. rokkantügyi hivatal, mint Székelyudvarhely r. t. város tanácsa 6--6000 kor. segélyt helyezett kilátásba, hogy a telepet szakszerűen beállíthassuk. Sajnos, hogy terveinket s a kilátásba helyezett segélyeket áthuzta a város és vármegye kiűritése. A rokkant katonák az ezreddel távoztak s az ezred mai napig még nem helyeztetett vissza, mi nekünk bujdosnunk kellett, visszatérésünk után a helyreállítási munkálatok felvétele okozott gondokat s hogy tulajdonképpen a rokkant katonák szakoktatásának hazafias terhét mikor vehetjük fel újból — arra e pillanatban nem felelhetünk. A telep beállításának munkálata ez idő szerint megfelelő anyagi eszközök hiányában szünetel s csak a meglevők fenntartására és gondozására szorítkozhatunk. A közgyűlés feladata lesz döntené abban a kérdésben, vajjon a telepbeállítási költségeire és építkezésekre begyűjtött és kamataival 9000 kor.-ra emelkedett összegből a beruházási munkálatokat folytassuk-e vagy pedig a helyzet szilárdulásáig a gyűjtött pénzösszeget takarékpénztárban kamatoztassuk.

(Folytatjuk.)

Rokkant katonák részére, kik méhészettel foglalkoznak ingyen küldjük a lapot! Kérjük a címek azonnali bejelentését!

Dr. Ványolós Miklós.

45 év oly rövid idő s ember életre átszámítva alig több a kezdetnél! Hosszas küzködés, tusakodás után jut egy tűzhely, egy darab kenyér s vele kezdődik a súlyos nehéz gond: a jövő nemzedék nevelése, a család alapítás. A pihenés, a nyugalom: kitudja mikor jön? Talán az életben soha!

Dr. Ványolós Miklós barátunk sok nehéz esztendőt tusakodott át, míg a kezdet nehézségein áttörhetett. Nagy munkabírása, páratlan szorgalma sohasem hagyták elcsüggedni. Mint városi tisztviselő végzi naponként fárasztó kötelességét s pihenés helyett az est óráit is munkával tölti ki, hogy tanári, tudori oklevelét megszerezhesse. Célhoz ért végül: kinevezték tanárnak, két kis fiacskája növe félben, de elfogyott az életerő!

Mi szomorúan sóhajtottunk a gyászolókkal; régi munkatársunkat veszítettük benne! Közölnyünknek 11 éven át volt derék, érdemes szerkesztője! A méhészetért lelkesülten, sokat dolgozott; munkája: „Erdély Méhészetének Története“ és az Erdélyrészi Méhész Egyesület hálás kegyelettel őrzi emlékét!

Székelty méhészek

segélyezésére újabban a következő adományokat kaptuk:

Schuller Frigyes	20 K
Verpeléti Kálmán	20 „
Peteán Manó	8 „
Gál M. István	2 „

—————
összeg: 50 K

Eddigi gyűjtésünk 268 K 80 f.

—————
végösszeg: 318 K 80 f.

Május a méhesben.

Életnek friss, eleven zöldje, öröm érzések virágleple a mezőkön, réteken, kertjeinkben. Az ébredés csodás színei, a termékenység kábító földszaga fennen hirdetik: itt a tavasz!

A természet valóban rákészült a törvényszerinti megújódásra s mégis, ha csendes, kihalt méhesem előtt megállok kétség fog el: valóban május hónap felé közelednénk? Dideregve húzom össze magamon a télkabátot s talán a borus, esős égbolt hatása alatt: csüggetegen gondolok a jövőre.

Mily sokat ígért marcius! Fényes, meleg napjával kicsalta méheinket; bímbót, rügyet fakasztott. Április elején teljes erővel folyik a gyűjtés s a barkások, a korai virágok: hóvirág, ibolya, kigyószisz, pitypang ontják a virágport, sőt még nektárt is adnak. Április közepén mindennek vége szakadt. Kéthete immár hiába lesem a fényes napot. Szomorú borulás takarja be a kéklő eget s az egyhangú, hideg esőt néha-néha havas szélrohamok váltják fel. Ujra fogságba szorult a kaptár népe s aggódva várja bizonynyal, hogy mit hoz május!

Kétségbeesésre azért nincs okunk! Aki a tavaszi átvizsgálást a meleg áprilisi napokban elvégezte, gyenge anyátlan családait egyesítette, az éhezőket, ha csak cukor eleséggel is ellátta: nyugodtan várhatja az idő jobbrafordulását! A kaptárban benn már javában folyik a munka! Az anya szorgalmasan dolgozik népével, hogy az alkalmas idő ne köszöntsen be váratlanul! A serkentő etetéssel azonban ne igen mesterkedjünk, mert a túl nagy terjedelmű fiasítás, ha a hideg éjszakákon a nép nem takarhatja le, elhal és annak kihordása jelentékeny munkát ad a méheknek. Esetleg, ha nagyobb mérvű a baj, mint költés rothadás, veszedelmet is hozhat.

Éhező családjainkat lehetőleg tápláljuk! Esős időben, a mostani hidegben nappal is benthagyhatjuk az etetőt! (Az etetést a mézkamrából eszközölhetjük legkönnyebben, gyengén hígított mézzel vagy sűrű kristálycukor sziruppal egy gyér vászonnal lekötött befőttes üveg segítségével, melyet a fedődeszkák széthúzásával a fészek fölé borítunk.) Reméljük, hogy nem sokáig lesz szükség az etetésre!

A munka szünetelését alaposan használjuk fel! Ragasszunk be mülépeket, hogy a családfejlesztés ideje, ha megjön, készen le-

gyenek! Készítsük elé a kasokat és kaptárokat a rajzásra; állítsuk azokat rendes helyükre, hogy szükség esetén kéznél legyenek!

Anyanevelőkről gondoskodjunk, hogy alkalomadtán benepe-síthessük azokat. Jelöljük ki a családokat, melyekkel rajoztatni akarunk és melyekkel mézeltetünk, hogy munkájukat rendszeresen, céltudatosan irányíthassuk! Kötelességeinket, ha elvégeztük nyugodt lélekkel kérhetjük a Gondviselést, hogy fáradságunkat jó sikerrel jutalmazza.

— ör —

A Tiszántúli Méhészegylet hivatalos közlései.

1. Személyi hírek. A Budapesti Közlöny folyó évi április 17-iki száma közölte *Ipolyi-Keller* Gyula gazdasági akadémiai igazgató urnak, a nagyváradi földművelésügyi miniszteri kirendeltség vezetőjének kitüntetését. Ő felsége a király *Ipolyi-Keller* urnak a Hadi állatátvételi Bizottságban kifejtett buzgó és erdélyes munkássága elismeréséül a miniszteri tanácsosi címet adományozta.

Ipolyi-Keller öméltségát, egyesületünk alelnökét és megalapozóját, meleghangu táviratban üdvözöitük.

Ugyanezen alkalomból lett kitüntette egyesületünk tevékeny tagja *Dr. Márkus Tibor* miniszteri fogalmazó ur is a koronás aranyéremkeresztel. A legszivesebben gratulálunk!

2. Emlékeztető. Az egyesületet érdeklő mindennemű levelezés *Niedermann Antal* ügyvezető elnök címére (Nagyvárad, Gerliczy utca 3.) intézendő. A pénz- és értéküldemények *Szilágyi Béla* pénztárnok címére (Nagyvárad, Postapalota 54.) küldendők.

A méhészeti Közlöny részére szánt közlemények Takács Gyula mérnök, szerkesztő címére (Nagyvárad, Fütöház,) irányítandók.

3. Visszapillantás. *A Tiszántúli Méhészegylet* 1916 évi december 28-án alakult meg. Hivatalos működését 1917 január hó 1-sején kezdette el. Első választmányi ülését 1917 február hó 23-án tartotta.

4. Egyesületünk hivatalos helyisége Nagyváradon Tisza Kálmán-tér 9. szám alatt van. Itt, az állami keltető telep, háztartási iskola és mintaméhes épületében, *Ipolyi-Keller* öméltségát szives intézkedése folytán, kaptunk ideiglenes szállást.

5. **Tagjaink létszáma :** 1917. január 1-én alapító 1. rendes 244, összesen 245 tag ; 1917 február 23-án alapító 4, rendes 299, összesen 303 tag ; 1917 március 31-én alapító 9, rendes 547, összesen 556 tag ; 1917 április hóban *lapzártakor* alapító 10, rendes 670, összesen 680 tag.

Alig 4 hónapi működés után bizonyára elég tekintélyes eredmény. Mindazonáltal egyesületünk tagjait és híveit további vállvetett munkára és a taggyűjtés minél szélesebb körben való kiterjesztésére hívjuk fel. Tartsuk szem előtt, hogy egyesületünk területén 10.000 körüli méhész él, akiknek csak kis töredéke sereglett eddig zászlóink alá !

6. **Ingyen könyvek.** Azon tagtársainkat, akik *Valló-féle Vezérfonalat* kértek, értesítjük, hogy a kiosztást folytatjuk, míhelyt a földművelésügyi minisztériumtól megfelelő új készletet kapunk.

Kasos méhésztársainknak a *Bessenyei-féle „Utmutató a kasos méhészek számára“* című hasznos füzetet ingyen és bérmentve küldjük meg, ha levelezőlapon kéri.

7. **Kettős tagság.** Azon tagtársaink, akik az Erdélyrészi Méhész-Egyesületnek is tagjai, csak *egy* példányban kapják a Méhészeti Közlönyt, de részünkről kárpótolni igyekszünk az illetőket. E célra Boczonádi „A méhek élete“ című könyvét szemeltük ki. Tessék jelentkezni !

8. **Tagdíjfizetés.** Tagjaink egy része még nem fizette be idei tagdíját. *Kérjük a hátrálékosokat, hogy az esedékes 4 koronát mielőbb küldjék be pénztárnokunknak, különben a hivatalos lapjartása iránt nem tudunk véglegesen intézkedni.*

9. **Értesítés.** Egyesületünk nagy akciója, az etetésre szolgáló cukor ügye, még a múlt hó végén megérett a fölterjesztésre. A rengeteg munkával összeállított főkimutatásban 1848 méhész szerepel 29.340 méhcsaláddal. A pótkimutatásban az elkésett jelentkezők kerültek : 107 méhész 1567 törzsszel. A folyó évi teljes szükségletre 3.160, sürgős etetésre 950 métermázsa kristálycukrot kérünk. Reméljük, hogy ez az ügy, melyet közben meg is sürgetünk, fontosságához mértén gyorsan és kedvezően lesz elintézve.

A mézelő csemeték kérdése, — az idő előhaladottsága miatt — csak a folyó év őszén valósítható meg, — magvakat esetleg még a tavasz folyamán kaphatunk.

A kanadai istápfüből (*Solidago canadensis*) *Nemes Győző* méhésztanár ur szívessege folytán egy kisebb mennyiség szétosz-

tásra került. Ezt a mézelő növényt tovább szaporíttatjuk és jövőre szélesebb körben elterjesztjük.

10. Gyékénykasok szállításánál *Matuska* István gazdasági iskolai igazgató tagtársunk (Nagykároly, Szatmármegye) egyesületünk tagjai részére elsősegélyt biztosított és árengedményt helyezett kilátásba. Fogadja érte hálás köszönetünket!

11. A károsult erdélyi méhészek javára *Lukács* Györgyné érdemes tagtársunk (Monostorpályi, Biharmegye) 48 törzsből álló méhészetének ideai rajszaporulatát ingyen felajánlotta. A jelentkezés egyesületünk útján történik, mi sorban közölni fogjuk az arra érdemeseket az adományozóval.

Tiszántúli méhészek! Ki folytatja ezt a szép és hazafias példaadást?

12. Felhívás. Tagtársainkat és minden jóérzésű méhészt arra kérünk, hogy a *méhlegelő ellen elkövetett kihatásokat* (ákácfák irtása, stb.), a *méz- és viasz-értékesítés* terén, valamint a *méhészeti cikkekkel* való kereskedelemben észlelt *visszaéléseket* azonnal hozzák tudomásunkra, hogy a szükséges védekező lépéseket teljes nyomatékkal megtehessek.

Nagyvárad, 1917. április hó közepe.

Az elnökség.

Vegyések.

Papok és tanítók méhészeti tanfolyama. Az Erdélyrészi Méhész Egyesület Elnöksége tervbe vette, hogy a magas földművelésügyi kormány támogatásával a *papok és tanítók részére Kolozsváron május 31- június 16-ig terjedő 18 napos méhészeti tanfolyamot rendez.* A rokkant katonák méhészeti tudását csak úgy lehet igazán gyümölcsözővé tenni, ha közvetlen vezetője, papja, tanítója áll mellette és állandóan irányítja szaktudásával.

Jelentkezni lehet május 15-ig a főtítkárnál (Dr. Balázs Ferencz Kolozsvár. Mészáros u. 3.) Tanfolyam megtartása esetén, mely a jelentkezők számától függ, a résztvevők napi 4 korona segélyben részesülnek.

A Méhészeti Útmutató, *egyesületi méhész naptár megrendelhető a szerkesztőségénél. (Pap-u. 6. sz.) Ára 1.50 K; tagoknak 1 K.*

Méhészirodalmi társaság a Székelyföldön. Az udvarhely-vármegyei méhészegyesület a „Méhészeti Közlöny“-t hivatalos lapjává tette és tagjainak megrendelte. A székelyföld és Erdély méhészetének felvirágoztatása s a méhészeti eszmék terjesztés céljából irodalmi társaságot szervezett s a társaságot lapunk szerkesztőségének támogatására kérte fel. A társaság tagjai: *Ambrus András* méhész, *Berényi Margit* tanítónő, *Bedő Albert*, *Demeter Miklós*, *Elekes György*, *Gál Imre*, *Györfi István*, *József János*, *Kozma Miklós* tanítók, *Márk Mihály*, *D. Pál Lajos* lelkészek és *Péterfi Áron* ny. áll. tanító Udvarhely m. területéről és az udvarhely vármegyei méhészegylet részéről. Említett méhészeti írók a vármegye tanügyének mindannyian elsőrendű munkásai, mint méhészek eddig is nagyon sokat tettek a közjó előmozdítására, — hisszük, hogy ezutáni szervezett tevékenységük áldása lesz a felépítendő székelyföldi méhészetnek. Örvendetes tudomásunk van arról, hogy sikerült Gál Imre kerületvezetőnek a többi székely-vármegyékben is hasonlóan szervezni az irodalmi társaságot s rövid időn belül az erdélyi méhészet, mint terebélyes fa mutatkozik be hazánk méhész társadalma előtt. Gratulálunk s szíves Isten hozottat mondunk új munkatársainknak.

Megható példáit jelenti Gál Imre munkatársunk a székely ember egymás iránt és a közjó iránti érzékének, megnyilvánuló szeretetének. *Szabó Márton* etédi gözmalom tulajdonos 50 családjából az oláh betörés 40-et tönkre tett; 10 családjá valahogyan megmaradt. Tudta, hogy nincs a székelyföldön méhcsalád és a megmentett 10 családból 2-t az *udvarhelymegyei méhész egyesületnek*, károsultak részére való oda adományozásra, 1-et *Fancsalí Áron* székelyszállási és 1-et a *küsmődi* tanítónak ajándékozott. A megmaradott 6 családból pedig saját méhészetét fejlesztí újra. *Pál József* székelyderzsi földmives Dénes fia, ki a méhészegyletnek tagja volt — elesett a harctéren. Az öreg apa fia emlékét fentartandó — kijelentette, hogy míg él a méhész egyletnek fia helyett tagja lesz és gondoskodni fog, hogy halála után fia emléke, ki a méhész egylet iránt meleg vonzalommal viseltetett — megörökíttessék. Egy magát megnevezni nem akaró székely pedig — látva a nagy romlást, a tagoknak a háború miatti csökkenését, hogy a méhészegylet munkája zavartalan legyen, tagdíján kívül évi 20 kor. adományt ajánlott fel az egyletnek, hogy ebből a legnagyobb mértékben károsult és legszegényebb sorsu székely fokozatosan

felsegítették. Péter Ferenc kecsedi földművesnek 2 méhcsaládja maradt, melyből az egyiket egy mindenét veszített méhésztársunknak adományozta. Feljegyeztük, mert méltó a megörökítésre.

Az Udvarhelyvármegyei Méhészegylet közgyűlését f. évi márc. hó 20-án Székelyudvarhelyen tartotta meg a tagok élénk érdeklődése mellett. Lányi Imre egyl. elnök megnyitója után lapunkban közreadott titkári jelentést Gál Imre egyl. titkár terjesztett elő s az ebben előadott határozati javaslatokat egyhanguan tette magáévá a közgyűlés. Az egyleti telep mellé egy belsőségnek örök áron való megvásárlását kimondották s a telek szerződését 3300 kor. vásárlási összeggel elfogadták; jóváhagyólag tudomásul vették az 1916 évi. zárszámadásokra vonatkozó számvizsgáló bizottság jelentését, valamint az egyleti építés költségeire benyújtott 9000 kor. gyűjtési számadását s Szabó Antal pénztárosnak a szokásos felmentvényt, köszönet mellett megadták; Gál Imre titkárnak a gyűjtés eredményes vezetéseért jkönyvi köszönetet szavaztak. Az 1917 évi munka program megállapítása kapcsán 7422 k. 27 f. bevétel és ugyanannyi kiadással az 1917 évi költségvetési javaslatot határozattá emelték. A választmány kiegészítése után D. Pál Lajos alsósófalvai ref. lelkész ismertette a Boczonádi Szabó Imre 42-es kaptárát a tagok osztatlan figyelme mellett s neki a lelkes előadásért köszönetet mondva, a bemutatott kaptárt az egylet telepén való kipróbálásra beállítani határozták. A gyűlés az elnök elttetésével ért véget.

Kaptárkészítő tanfolyam Homoródalmáson. A nagyajtai tanfolyam lezajlása után közvetlen H.-Almás központtal Keményfalva, H.-szentmárton, Recsenyéd és Oklánd községek részére tartott kaptárkészítő tanfolyam a nagyajtai tanfolyam eredményéhez hasonló mértékben és méretben. A tanfolyammal kapcsolatosan itt is Gál Imre tartotta előadásait mindig zsufolt teremben, mindig több és több hallgató előtt. A méhészeti misszióknak szép eredménye lesz, mert a községben és a vidéken nagy mozgalom indult meg a méhészet talpraállítása érdekében. A tanfolyam utolsó előadása alkalmával Péterfi Áron ny. ig. tanító, a tanfolyam előkészítője szép szavakban méltatta Gál Imre fáradozásait s mondott a község és vidék nevében hálás köszönetet s kívánt kitaratást az ember erőt meghaladó munkájában. Itt említjük meg, hogy a helyreállítási munka hasonló tanfolyam keretében jelenleg Kápolnás faluban és vidékén foly — mit a székelyderzsi központtal

rendezett tanfolyam fog követni. Áldás legyen a nagyjelentőségű munkán.

Szervezkedés a Székelyföldön. A székelyföldi helyreállítási akció keretében a társadalmi erők csoportosítását s ezzel egy eleven, mozgó méhésztársadalmi élet magyát ülteti el az udvarhelyvármegyei méhészegylet s a székelyföldi méhészeti kerület vezetője. Cél az, hogy a kiválóan elsőrendű havasi méz kitermelésére a gazda társadalom ráneveltesék. Az első szervezet-járási méhészkör, Homoród-Szent-Mártonban Györffy István ig. tanító elnöklete alatt, a második Oroszhegy havasaljai községben Balázs Lajos közs. jegyző, Gáll Sándor k. tanító, gazdaköri elnök vezetése alatt már szervezetetett. Soron van a szervezés Udvarhely m. parajdi járásában, hol *D. Pál* Lajos alsósófalvai lelkész, továbbá Háromszék m. miklósvári járásában, hol *Barthos* Gerő nagyajtai áll. el. isk. ig. tanító végzik az előkészületek munkáit.

Méhészeti tanfolyam a Székelyföldön. A székelyudvarhelyi XIII. méhészeti kerület agilis vezetőjének, Gál Imrének a javaslatára a Nm. Földmivvelésügyi Miniszter úr Nagyajtán (Háromszék m.) kaptárkészítő és méhészeti tanfolyamot rendezett, melyen a község és vidék intelligenciája és földmivelő népe közül, mintegy 45-ön vettek részt. A hallgatók mindvégig szorgalmasan látogatták a tanfolyamot s igazi élvezettel hallgatták Gál Imre előadásait. A földmivvelésügyi kormány nagyon jól választotta meg Gál Imrében a székelyudvarhelyi XIII. méhészeti kerület vezetőjét, mert Ő olyan alapos tudással, szakismerettel rendelkezik, aminővel nagyon kevesen rendelkeznek. Előadásait oly közvetlenséggel, megkapóan és lebilincselően tartja, hogy azt bárki könnyen megértheti s a méhészethez, — ha eddig iránta ellenszenvvel viseltetett is, — kedvet kap. Gál Imre, a tanfolyamok rendezésével (ugy halljuk most Udvarhely megyében, Homoródmáson is van tanfolyam) fájának, a székely népnek anyagi boldogulását kívánja szolgálni. Adja Isten, hogy az ő fáradozását s a Magas földmivvelésügyi kormány anyagi áldozatát, fényes siker koronázza.

Rajzanak a méhek, szaporodnak a méhcsaládok! Mikor rajokat fogunk be, gondoljunk szegény, *székely méhészt* testvéreinkre, kiknek az idén méheik nem fognak rajzani, mert elpusztította őket a dúló ellenség!

Gondoljunk a székely méhészekre és rajjainkból nemes önfeláldozással küldjünk néhányat nekik!

A szerkesztőség minden megkeresésre azonnal intézkedik és kívánatra minden méhésznek rendelkezésére bocsájtja a szükséges rajszállítóládát! Várjuk a megkereséseket!

Előfizettek :

Duka István (1917.) Áll. Tanítóképző Intézet Székelykeresztur. (1917.) Áll. gazdasági népiskola, Halmi (1914—16.) Bakó Albert (1913—16.) Mostis Antal (1917.) Kuck Anna (1917.) Dr. Kiss Elek (1917.) Boldizsár István (1915—16.) Kalocsavidéki földmívelők, méhészet és iparosok egyesülete. (1917.) Benedek Sándor. (1913—16.) Pataky János (1917.) ifj. Kovács Márton (1916.) Holczer Sándor (1917.) Komlós Gyula (1917.) Eröss Károly (1917.) Petke Béla (1917.) Hartwiger Ágoston (1917.) Sterba Dezső (1917.) Sigmond Gyárfás (1915—17.) Lehőcz János (1913—17.) Bagotai Lengyel Kornél (1916—17.) Pap Ferencz (1917.) Bonczy József (1917.) Gál M. István (1915—17.) Keczei László (1917.) Ludvig Béla (1916—17.) Váradi Márton (1915—17.) Barazsuly Márton (1917.) Szilágyi Elek (1915—17.) Kiss János (1917.) Varró Miklós (1917.) Dr. Uhlárik János (1917.) Dr. Hinderer Fels Ákos (1917.) Schüller Frigyes (1917.) Jankus István (1917.) Tódor László (1917.) Kovács Lajos (1917.) Vladu Szilárd (1917.) Kovács Mihály (1916—17.) Dr. Csulay Albert (1915—17.) Huszka János (1917.) Balázs Péter (1917.) Prodán György (1917.) Faragó Béla (1917.) Tankó István (1917.) Bruckner Rezső (1917.) Ríhm Jakab (1917.) Rankász József (1915.) Boga László (1917.) Sipos György (1917.) Szócs János (1916—17.) Rózsi Lajos (1914—16.) Micsinay Hugó (1915—17.) Simonffy István (1917.) Sipos József (1917.) Ovesza János (1917.) Pap Gábor (1917.) Gaál B. Márton (1917.) Orosháza és vidéke méhészt egyesület (1917.) Bulz Virgil (1917.) Nika Ferencz (1915—17.) Kolumbán György (1917.) Kazsímér László (1917.) Kátai István (1915—17.) Valkai János (1915—17.) Benkő József (1917.) Nagy Sándor (1917.) Tököli István (1917.) Ferenczy Áron (1917.) Richter Ferencz (1917.) Fabián József (1917.) Szontágh Géza (1917.) Paál Ferencz (1917.) Dezsőfy János (1917.) Kovács Lajos (1917.) Weisz Dezső (1917.) Papp József (1917.) Seprényi András (1915—17.) Verpeléti Kálmán (1917.)

(Folytatjuk.)

Keresek szerény igényű méhészt, ki a kaptár készítésben is jártas. Bizonyítványokkal ellátott ajánlatok a fizetési igények megjelölésével Schvarcz Samuné, Nagykereki, Bihar m. címre küldendők. Ugyanott 18 család méhtörzs eladó!

Rokkant katonák részére, kik méhészettel foglalkoznak ingyen küldjük a lapot! Kérjük a címek azonnali bejelentését!

Szerkesztő postája.

1. Pályázatok határideje lejár május 31-én.
2. A júniusi szám részére szánt közleményeket kérem május 20-ig beküldeni.

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület Elnökségénél

jutányosan rendelhetők meg: *Háromsoros használt, de jó állapotban lévő és négysoros egyes és hármas új, országos méretű kaptárak, átmeneti kas (ládával), napviaszolvasztó, seprőgarat, kerettartó láda.*

„Erdély méhészetének története” ára 1 K 20 f.

„Méhészeti Útmutató” 1917. évi naptár, ára 1 K 50 f; egyesületi tagoknak 1 K.

A könyvek rendelésénél kívánatos az *összeg előzetes* beküldése, (lehet postabélyegekben) hogy a költséges utánvételezést elkerüljük.

Egyesületi tagsági díj és a „Méhészeti Közlöny” előfizetési díja egy évre: **összesen 4 korona.**

Előfizető tagok méhészeti eszközök vásárlásánál és hirdetések közzétételénél *kedvezményben részesülnek.*

A „Méhészeti Közlöny” hirdetési díja: Egyszeri hirdetésnél, egész oldal (187 négyszögcentiméter) 20 K; féloldal 10 K; negyedoldal 5 K. Egyesületi tagoknak és féléves hirdetőknél 10%-kal, egész éves hirdetőknél 15%-kal olcsóbb. Apróhirdetés szavankint 5 fillér. A hirdetési díjak előre beküldendők. Egyesületi ügyekben minden megkeresés, kaptárak, méhészeti eszközök rendelése *dr. Balázs Ferenc* főtítkárhoz, (Kolozsvár, Mészáros-u. 3 sz.); reklamációk, hirdetésekre vonatkozó megkeresések, a lap szellemi részét érdeklő közlemények *Györfi István* theol. tanár, szerkesztőhöz (Kolozsvár, Pap-utca 6. sz.); a pénzküldemények kizárólag *Zsögön Rácz Mihály* egyleti pénztárnokhoz (Kolozsvár, Bocskay-tér) intézendők. Szerkesztőség: Pap-u. 6. sz. Cikkeink átvétele csak a forrás („Méhészeti Közlöny”) tüzetes megjelölésével van megengedve. A kéziratokat nem adja vissza a szerkesztőség.

Az Erdélyrészi, a Tiszántúli és Udvarhelyvármegyei Méhészegylet tagjai méhészeti cikkeik értékesítésére és szükségleteik beszerzésére vonatkozó apróhirdetéseiket egyszer díjtalanul közzé tehetik.

Fülöp András méhész Berekböszörmény, Biharmegye, 20 legjobb áttelelt méhtörzsét áruba bocsájtja kaptárostul, vagy anélkül. Erdélyi károsult méhészek engedményt kapnak.

Kolliner Miklósné Nagyvárad, Pável utca 26, méhcsaládokat keres megvételre. Ajánlatokat kér.

Pap Gábor tanító Köröstopa, posta Rév, Biharmegye, méhcsaládokat és Boczonádi-kaptárakat óhajt vásárolni.

Föülmulhatatlan és az is marad a „Ludvig“-féle műlép,

melynek legtökéletesebb alakját hozom forgalomba. A „Ludvig“ műlép tiszta méhviaszból áll, ahogy azt a méhész nyeri, nem nyulik el, sem nem hajlik szakszerű kezelésnél, ha a legerősebb rajnak is adjuk s a legnagyobb foku kaptárhőségnek is volna kitéve. Aki egyszer kísérletezett „Ludvig“ műléppel, újból azt fogja rendelni. A méhész urakon áll, hogy kísérletet tegyenek azzal, ami nekik előnyt nyújt. Gondolja meg Ön is t. olvasó: „aki mer, az nyer“ s ne mulassza el próbaképpen megrendelni. „Ludvig“ műlépeim minden résztvett kiállításon díjaztattak. A lépeket tetszés szerint tekercsben, vágatlanul bármily hosszúságban vagy szélességben szállítom kgr.-ként 22 korona. — Ki saját viaszt kívánja feldolgoztatni műléppé, annak munkadíj fejében kgr.-ként 2 K 50 f számítok fel és ugyanannyi kgr. műlépet adok vissza, mint amennyi kgr. viaszt vettem át. Kölcsönös jótállás mellett. A rendelés beérkezésétől számított 2—3 nap alatt intézem el a szállításokat. — Garantált tiszta salakmentes méhviaszt bármily mennyiségben veszek. A méhészethez szükséges összes eszközökről kívánatra árjegyzéket küldök ingyen és bérmentve.

Ritzmann Lajos

keresk. méhész és műlépgyára

Ókér (Bácska).

Lapunk jövő száma június elején jelenik meg.

Ma mikor az egész világ visszhangzik a magyarság diadalától, ma, mikor a népek milliói állanak szemben egymással, alig van család, melynek a harctéren ne volna valakije, akihez kedves emlékek, szent kötelékek fűződnek, **a hitves férjéért, szülő gyermekéért, testvér testvéréért aggódik.**

De keressük az emlékezés szálaít a barátságban, rokonságban is. És ki ne áldozna szívesen arra a célra, hogy azok, akik a harctéren vannak, itthon a családi körben méltó emlékekkel legyenek megörökítve? Ezt a célt szolgálja a **„DIADAL“** első magy. fényképnagyító- s arcképfestészeti műintézet.

Budapest, VIII., Rákóczi-út 71. szám,
ahol bármely beküldött fénykép után élethű fénykép-
:: nagytapasok színezve és krétarajzban készülnek. ::

Élethű fényképnagyítás.

Élő nagytapasban mellkép ára 10 korona.

Ugyanaz olajszínezésben „ 15 „

Élethű kivitelért és jó minőségért szavatolunk. Csoportfényképekről is lehet egyes személyt elkülönítve készíteni. - Eredeti nagytapas.

.....

Hogy fizet legjobban a méhészet?

Ugy, ha kaptár és eszközszükségleteinket, ugyszintén a többi méhészeti kellékeket a szigoruan szolid, jóhírnevű és már 31 év óta fennálló

Kühne Ferenc utóda

első magyar kereskedelmi méhtelepénél

Budapest, I., Attila-utca 91. sz. szerezzük be.

Gazdagon illusztrált és sok újdonságot tartalmazó, az 1916. évre szóló főárjegyzéke méhészeti útmutatóval együtt szívesen ingyen és bér-

* * * * * mentve küldetik. * * * * *

Megjelent Donáth Aladár
m. kir. méhészeti szaktanár:

TERMÉSZETESSÉG A MÉHÉSZETBEN

című könyve. A 200 nyomtatott oldalra terjedő és 60 ábrával illusztrált munka, mely az okszerű méhtenyésztés elméleti és gyakorlati ismereteit tárgyalja, úgy a kezdő, mint a régi méhészek kezében nélkülözhetetlen kalauz. — A könyv ára 3 kor. A 3 kor. könyvdíj és 50 fill. ajánlati és postadíj beküldésével megrendelhető a szerzőnél: Kolozsvár, Ferencz József-út 81.szám.

Mézpergetőim

több kiállításon ki lettek tüntetve, bámulatos olcsóságuk mellett a legjobbak, legerősebbek és a legtartósabbak, a miről kezességet vállalok. Mézszűrő, méztartó bádogokat, mindenemű méhészeti eszközöket raktáron tartok s a legjutányosabb áron készítek, ugyszintén legjobb fajta gyümölcszedőket is. Pontos ::: kiszolgálás! :::

Sajler József bádogos,
Kolozsvár, Erzsébet-út.

Reményik L. és Fiai utódai vas-nagykereskedés Kolozsvár.

Az Erdélyrészi Méhész-Egyesület ajánlatára az alább felsorolt méhészeti eszközöket tartjuk raktáron: keretfogó csiszolt, horonytisztító, méhészkés, sejt fedelező kés, fenék tisztító, permetező, herefogó, füstölő készülék, méhész-sapka, méhész-keztyű, és Hannemann rács.

Sürgöncím: Reményik utódai. Telefon 84.